78ste Jaargang — Nr 13

Zaterdag 26 Maart 1932.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincienieuws ..... fr. 2.00
Aannissen en doodsberichten ..... fr. 2.00

Kleine Aankondigingen :

Van 1 tot 4 regels ..... fr. 3.50
Elke regel meer ..... fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEN
— (Naaml. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL,
(Steenderpoort).
TONGEREN
Postcheks rekening n. 91900.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer,

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan werden aan den uitgever.

PASCHEN !

Paschen ! de dag van Jezus' Verrijzenis, de zegendag des Heeren, de dag, waarop de Meester heeft gezegepraald over al zijne vijanden en bewezen machtiger te zijn dan de hel en de wereld, die tegen Hem waren samengespannen en het begonnen Verlossingswerk in zijn bloed te versmachten.

Paschen ! de dag dien Hij had gekozen om in zijn persoon te vervullen wat Hij den Joden voorzegd had : « Breekt gij dezen tempel af, dan zal Ik hem weer binnen drie dagen opbouwen ».

Paschen ! de dag, waarop Hij door het grootste wonder zijne leering heeft bevestigd en getoond dat Hij de gebieder is in den hemel en op aarde, de Meester van leven en dood.

Na de bange dagen van rouw en weemoed, welke den Heiland zagen lijden, sterven en tem grave dalen : op het oogenblik dat de Joodsche schriftgeleerden reeds victorie kraaiden en dat er menigeen onder Christus' leerlingen zich angstig afvroeg of « Hij werkelijk de beloofde verlosser was », daar oneens heeft men den vreugdekreet van het vrijgekochte menschdom weergalmen.

Zoals vier-en-twintig jaren de hemelsche geesten de geboorte van 's werelds Verlosser aankondigden, zoo meldt thans een engel aan de heilige Vrouwen : « Resurrexit. Hij is verrezen ».

« Hij is verrezen ! » klinkt het rond de Apostelen die haastiglijk naar het graf.

« Hij is verrezen ! » beurt het volk hoofdschaarsen door de wachters, die van het graf zijn weggevlucht.

« Hij is verrezen ! » bliksemsnel vliegt dat woord van mond tot mond in Jerusalem en Judea en als een donder galmt het in de oren en harten van den lafhartigen Pilatus en van de bloedbeestige oversten des volks.

« Hij is verrezen ! » De Apostelen verkondigen het aan de volkeren : zij staven hunne getuigenis met hun bloed en onderwerping door dat machtwoord de wereld aan Jezus-Christus, den Zoon Gods.

« Hij is verrezen ! » bewaarheidt de Kerk van jaar tot jaar in hare schoonste zangen en steeds met nieuwe vreugde, — en met haar de gelovigen : « Ja, Hij is verrezen, gelijk Hij voorspeld heeft. Alleluia ! »

* * *

Ja, verheug u, O Moederkerk van Rome, verheug u op den Zegedag des Heeren !

Verheug u, ofschoon uw lijden met elken dag zwaarder wordt, ofschoon de hel en de wereld hare [illegible] thans op u zoeken te werpen. Op den dag van Jezus' Opstanding is het serpent verpletterd en de wereld overwonnen. Nochtans had de Satan toen ook al zijne krijgsmachten en bondgenoten opgeworpen. Al wat haat en nijd en hoogmoed kunnen ingeven, was tegen hem aangewend. Niets baatte... Levend, onsterfelijk, onlijdelijk stond de Meester [illegible] te midden zijner leerlingen : plotselinge schoek Hij hun zijnen vrede en geen [illegible] beloofde Hij met zijne Kerk te zijn tot aan de voltooiing der eeuwen.

Verheugt u, ook gij, Christenen, kinderen der H. Kerk, erfgenamen van God en mede erfgenamen van den glorierijk verrezen Christus !

Verheugt u, want de Verrijzenis van uwen Meester is het onderpand uwer eigene verrijzenis : zij is de waarborg dat ook gij zult zegevieren over uwe vijanden, opstaan uit den dood en uit het graf tot een nieuw leven, waar geen rouw- of weegeklaag nog wezen zal.

Hier beneden kunt gij bange dagen beleven, dagen van kommer en zorgen, dagen van lijden en sterven : doch ziet, de tijd vliegt ras voorbij, de jaren komen en gaan, maar allen die aan de zijde van Jezus strijden en lijden, wacht de eeuwige, de onvergankelijke glorie.

* * *

PAASCHLIED.

Na het lijden komt verblijden ;
Onze tijd van rouw heeft uit ;
Galmt, o klokken, door de luchten
Met uw staatlijk feestgelui !
Want de Christus is verrezen,
Is verrezen van den dood ;
Driewerf heilig is de godheid,
God alleen is waarlijk groot !

Wat staat gij van angst verbijsterd,
Wankele wachters bij het Graf !
Christus heeft de leer bewezen,
Die Hij aan zijn Jongren gaf.
Had Hij zelf het niet verkondigd,
En zijn woord is waar en trouw,
Dat hij reeds ten derde dage
Uit het graf verrijzen zou.

Heil U, trouwe Magdalena ;
U is 't eerst glans gedaagd,
Toen gij Hem, uw Zaligmaker,
On dien morgend voor U zaagt !
Juicht, Apostelen tegader !
Wankelmoedigen, schept moed !
Weldra brengt Hij zelf u allen,
Met zijn troost zijn vrede-groet !

Juicht, o Christenen der aarde !
Om het glorieuse Graf,
Dat naar Christus' heilbelofte
Uit den dood het leven gaf !
Uit dat graf ontspringt de glorie,
In haar volheid opgeklaard,
En het jubelend allelula
Schalt weer biddend over de aard.

De Economische Toestand

De Heeren L. Dupriez en M.F. Baudhuin, beiden hoogleeraars te Leuven, schrijven het volgende betreffende den economischen toestand van ons land :

« De nieuwste finantieele gebeurtenissen zegt Prof. Dupriez, door dat zij de daling der prijzen en de vermindering der voortbrengst in de hand werken, brengen in het economisch organisme sommige spanningen teweeg die gewoonlijk het begin zijn eener herneming. Deze spanningen zijn thans aanzienlijk en men mag redelijker wijze verhopen, dat zij hun uitwerksels zullen uitoefenen, zoodra nieuwe finantieele verwikkelingen niet meer dreigend zullen zijn.

Wat ons land zelf aangaat, meent M. Dupriez dat de verlegging van eenen dieper depressiestaat zijn reden bestaan vindt, in de internationale omgeving. Inderdaad, de kwantitatieve teekens van den toestand, dewelke minder nauw met den vreemde in verband staan dan de prijzen, wijzen alleen op eenen ernstigen weerstand aan eene verzwaring der crisis.

« Volgens Prof. Baudhuin, zit de wereldeconomie niet in de klem. Het komt er vooral op aan, de voortbrengst te wijzigen, te verzaken aan de fabricatie van waren met begrensde markt, en een evenwicht te zoeken, tusschen de verschillende takken der voortbrengst. Natuurlijk, indien men dien afzet kende van die verschillende takken der voortbrengst, dan zouden de crisissen en hunne gevolgen kunnen vermeiden worden, maar M. Baudhuin twijfelt er sterk aan, dat men ooit daartoe zou kunnen komen. Er bestaat echter geen reden om te overdrijven. Indien de crisis ernstig is op finantieel gebied, indien zij zwaar leukt op industrieel en commercieel gebied, toch is zij zeer houdbaar en minder hevig dan de vorige, uit oogpunt van hare gevolgen.

't Is rationalisatie, 't is het machinisme, 't is de arbeidsvrijheid die weer te berde zullen komen. Morgen zal de wereld zijn weg naar een steeds toenemenden voorspoed hernemen. Men moet ervan overtuigd zijn, dat het huidig economisch stelsel nog bekwaam is de menschheid met reuzenschreden te doen vooruitgaan op de baan van den welstand. Voor het oogenblik echter, laat de taak zich samenvatten in le oplossing der financieele vraagstukken. In Duitschland vooral ligt het hoofdpunt van den toestand. Duitschland en zijne schuldeischers zullen ten slotte tot een akkoord geraken, omdat er anders toch niets aan te doen is en omdat beide partijen er belang bij hebben. In voorkomend geval, zouden zekere gunstige faktoren hun rol kunnen spelen, zoals de seizoenherneming in den loop van het eerste halfjaar van 1932 ; deze herneming zou de vingerknip kunnen zijn waarop de thans in wankelbaar staande ondernemingen wachten om aan den gang te gaan.

Met het gezag, hetwelk de grondige kennis der feiten en der economische leerstelsels hem bezorgt, brengt Prof. Baudhuin er ons toe te erkennen, dat het gevaar thans meer ligt in de gemoederen dan in de economische moeilijkheden. De crisis die eerst voortkwam uit technische faktoren heeft zich meer en meer verwikkeld ; terwijl zij het gebied van het krediet bereikte is zij psichologisch geworden ».

Dat zijn meeningen van enkele economische experten aangaande het verloop der crisis.

Allen zijn akkoord om te verklaren, dat wij het grootste deel der economische moeilijkheden reeds achter den rug hebben. En ware het niet dat de financieele crisis ons thans nog kwelt, wij zouden in 1932, voor eene werkelijke herneming der zaken staan. In dit opzicht, leven wij dus nog immer in de onzekerheid. En in deze gesteldheid zullen wij blijven zoolang de 11 milliard mark bankkredieten niet zullen geconsolideerd zijn onder een vorm die met hunne economische bestemming overeenkomt. Daarvan hangt ons lot af in 1932.

Ondanks alles valt er echter niet te wanhopen. 't Is de eerste maal niet dat de wereld een crisis doormaakt. Steeds hebben de menschen hun moeilijkheden overwonnen ; telkenmale kwam het er maar op aan hunnen goeden wil, hun zelfvertrouwen en hun taaiheid daartoe te toonen.

Een Raar Ding !

Toen het index-cijfer steeg, en er elke maand een flinke brok bijkwam, schreeuwde men « moord en brand ». Dat ging naar het failliet ! De loonen moesten bijna iedere maand aangepast worden. Over de gansche lijn was het een aanhoudende verhooging. Het leven werd om de maand duurder, de kostprijzen van de afgewerkte artikelen stegen voortdurend en er ging een rilling door het land. België moest goedkoop kunnen voortbrengen om zijn uitvoer te doen aangroeien of minstens te stabiliseeren.

Al werd het leven duurder en duurder om, al stegen de lasten die de staat te dragen had, door de verhooging der wedden van ambtenaren en arbeiders, toch bleven de tarieven van post, telegraaf, telefoon, b.v. onveranderd. De taksen en belastingen verminderden integendeel. Men zou gedacht hebben dat de staat de stijging van het indexcijfer wilde indammen.

In den loop van 1926 steeg het zoowat een 200 tal punten, in 1927 een 60 tal, in 1928 een 40 tal, zoo ook in 1929. Maar elkeen verdiende rijkelijk zijn brood. Handel en nijverheid verkeerden in een ongemeenen bloei.

Tijdens 1930 daalde het indexcijfer met een 40 tal punten. Dus we waren op den goeden weg. Het leven zou goedkooper worden. België had dat noodig, is 't niet ! De staat moest zich in zijn nopjes gevoelen omdat de uitvoer er door zou vergemakkelijkt worden. En toch verhoogde diezelfde staat de tarieven van post, telegraaf en telefoon. De belastingen werden verhoogd, allerlei rechten werden geheven. Dat was toch niet om het leven goedkooper te maken !... Maar het indexcijfer geneert er zich niet om. Het daalt voortdurend. Het leven wordt dus elke maand goedkooper en... nooit zaten we in zulke zwarte miserie !

Ekonomisten van naam zullen U dat uitleggen, maar de gewone man van de straat, die niets afweet zal voor zijn part vinden, dat : « Wat kan 't mij schelen, of de index stijgt of daalt, als ik maar fatsoenlijk mijn brood verdien. Ik weet echter maar één ding : Toen de index steeg, was er werk overhoop, ik verdiende flink mijn brood. Nu dat die index daalt, wat me altijd als een verheugend verschijnsel werd voorgehouden, een na te streven deel, nu is er nergens werk te vinden en zitten we tot aan de keel in 't moeras. Een raar ding dat index-cijfer ».

HET INDEXCIJFER EN DE KLEINHANDELSPRIJZEN

De daling van het index-cijfer duurt voort. In December laatst stond het op 764. 't Is ontegenspreekbaar uit de daling van de levensduurte, dat België zijn wederstandskracht zal putten, en in staat zal zijn, de crisis die thans zoo hevig woedt, te bekampen.

Het belang der kleinhandelsprijzen als ook de wijze waarop het index-cijfer berekend wordt, werden terecht erg bekritikeld.

Wij stellen vast, eenerzijds, dat de verkoopsprijzen in 't groot, in Januari 1927, aan hetzelfde cijfer stonden als de handelsprijzen in 't klein. Beide stonden aan 756.

In December 1931, terwijl het index-cijfer der handelsprijzen 764 was is dit der prijzen in 't groot tot 581 gedaald, en dit der prijzen, in 't groot der voedingsprodukten (zooals tarwe, haver, mais, rijst, aardappelen, koffie, boter, eieren, suikerij, vleesch) tot 498, 't zij dus 266 punten lager dan de kleinhandelsprijzen.

Dit aanzienlijk verschil tusschen beide prijzen kan niet verrechtvaardigd worden, en 't is daarom dat de commissie van het duur leven noodig geacht heeft aan 't Staatsbestuur maatregelen voor te stellen om die misbruiken te bedetten.

Maar de ondervinding heeft geleerd, dat dergelijke maatregelen niet doeltreffend zijn.

't Is daarom, dat iedereen het zijne moet bijbrengen met den voorkeur te geven aan de handelaars die niet aarzelen de verkoopprijzen van hun waren te verminderen.

In alle geval moet er verandering in dien toestand komen, die, meest hij voortduren, den ondergang van den landbouw en van de nijverheid van gansch België zou zijn.

Wij zijn overigens overtuigd, dat wij het index-cijfer voort zullen zien dalen, wat onvermijdelijk de vermindering der loonen en der pachtprijzen zal teweegbrengen. En dan, maar dan alleen, zal de toestand normaal worden, en zullen landbouwers nijveraars en werklieden aan goedkoope prijzen kunnen voortbrengen, wat voor de Belgische bevolking ten uiterste noodzakelijk is.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Millionair zonder het te weten. — Een 42 jarige hotelknecht uit de Fransche stad Amiens, met name Adrien Lacoste, is gedurende bijna drie jaar millionair geweest, zonder het te weten.

Eenige jaren geleden liet Lacoste door een bank te Bordeaux acht obligaties koopen van de stad Londen. In 1929 kwam een van de nummers als prijswinnend uit, betaalbaar met 10.000 pond sterling. Welke moeite men ook deed, de gelukkige bezitter van de obligatie was niet te vinden.

Toen men ten slotte Adrien Lacoste een paar dagen geleden ontdekte, had hij recht op een bedrag van 1 millioen 440 duizend Fransche frank.

— **Een sprekend uurwerk.** — In een der zalen van het observatorium van Parijs is dezer dagen een sprekend uurwerk opgesteld, dat in verbinding staat met het telefoonnet.

Het uurwerk dat werd uitgevonden door den bestuurder van het observatorium, M. Exlangon, en den 14 Maart door hem in de academie van wetenschappen werd uiteengezet, is een combinatie van een klankfilm met een electrisch uurwerk. De horlogie spreekt zes maal per minuut, dus om de tien seconden.

Wanneer men dus den juisten tijd wil weten belt men het telefoonnummer van het uurwerk op en na verloop van eenige seconden zegt deze hoe laat het is.

— **Gruwelijke misdaad te St-Georges de Mons.** — De Fransche gemeente St-Georges de Mons, in Puy-de-Dôme, is in opschuding gebracht door een gruwelijke misdaad. In de buurt van het oud kasteel woonden sedert zes jaar twee oude jufvrouwen, Louise Loiseau, 62 jaar, en Marguerite Rossignol, 63 jaar, beiden zonder familie. Zij voegden hunne spaargelden samen en konden aldus een gerusten ouden dag slijten.

Vrijdag morgen, rond 8 uur, kwam een kennis uit een naburig dorp bij de oude jufvrouwen aankloppen. Niemand kwam opendoen. De bezoekster werd een sterken brandreuk gewaar. Zij keek door net venster en zag dat binnen alles overhoop lag en dat er brand aan 't woeden was. Zij gaf het noodsein. Verscheidene personen snelden toe en beukten de deur in. Binnenshuis trof hen een akelig schouwspel. Het waren de lijken van de twee vrouwen, welke aan het branden waren. Deze waren met petrol overgoten. De gendarmen stelden vast dat jufvr. Rossignol met een geweerschot gedood was. Jufvr. Loiseau was met een knuppel het hoofd vermorzeld. De moordenaar had de lijken op een hoop hooi geworpen, met petrol overgoten en in brand gestoken. Diefstal is de drijfveer der misdaad. Eene som van 30.000 fr. was verdwenen.

— **Ook een zelfmoord.** — DOOR BANKBRIEFJES VERSTIKT. — De wanhopigen die een einde aan hun leven willen stellen hebben tot nu toe alle mogelijke middelen hiertoe aangewend, maar een zelfmoord zooals deze welke hier gisteren gepleegd werd heeft men voorzeker nog nooit tegengekomen.

Zekere Jean Coiffier, herbergier, 42 jaar oud, had reeds herhaaldelijk, doch zonder veel overtuiging, zonder voldoende vastberadenheid, genoegd zich van kant te maken. Ditmaal begon hij met veronal in te nemen, doch daar de hoeveelheid onvoldoende was, baatte het niet.

's Nachts zette hij zich aan tafel en in plaats van brood nuttigde hij... bankbriefjes die hij met wat ander voedsel verorberde.

Dit « eetmaal » achter den rug, ging hij nog voort met briefjes van 5 fr. te kauwen, dan wanneer hij als « souper » briefjes van 100 en van 1000 fr. gegeten had...

Rond 3 uur 's morgens begon de verstikking.

Een geneesheer werd ontboden, doch toen hij aankwam was de wanhopige reeds bezweken. De dokter kon slechts een briefje van 5 frank dat overigens gansch gekauwd was, uit de keel van den zonderling halen.

Het lijk van den man werd naar het medisch instituut overgebracht waar men de lijkschouwing zou doen.

DUITSCHLAND.

Wat een razzia te Berlijn aan het licht brengt. — De stad Berlijn heeft in de Ackerstrasse een gebouw waar werkloozen en dakloozen zich over dag kunnen ophouden. Op een morgen verschenen onverwacht ongeveer 130 agenten in het gebouw, daar men vermoedde dat allerlei door de overheid gezochte personen er zich schuil hielden.

Niet minder dan duizend personen werden ingerekend en op vrachtautos naar het hoofdbureel van politie gebracht. Het staat vast dat in het gebouw in de Ackerstrasse in korten tijd een levendige handel in gestolen voorwerpen werd gedreven. Toen de agenten in het gebouw verschenen liet menig bezoeker zijn hebben en houden in den steek. Zoo konden behalve tal van gestolen waren, ook heel wat valsche sleutels en ander inbrekersmateriaal in beslag worden genomen.

Het verhoor der duizend aangehoudenen was 's middags nog niet geeindigd. Vaststaat dat zich onder hen 25 gezochte misdadigers bevinden.

— **De misdaad van den luipaard.** — Deze week is te Berlijn het proces begonnen tegen den kunstschilder baron Hugo von Othegraven-Streithagen, die van zijn ontdekkingsreizen in Afrika den luipaard Nanosch had medegebracht, die hem ook in Duitschland steeds bleef vergezellen.

De baron huurde steeds een kamer voor zich en zijn zonderling huisdier, dat als een onschuldig zachtaardig beestje werd voorgesteld, maar dat door den baron op alle mogelijke wijzen werd uitgebaat. 't Hoofdberoep van Nanosch en zijn meester bestond uit het optreden in films, doch meestal bracht dat niet voldoende geld op om de huur te betalen en wanneer dan de ververhuurder de kamer wilde doen ontruimen, dan sloop er Nanosch rond, die iedereen op de vlucht joeg.

Reeds in October van het vorige jaar waren er zooveel klachten tegen den zonderlingen baron ingediend, dat de politie meende handelend te moeten optreden, doch de baron reddo zijn Nanosch weer en hij bleef in het ongestoorde bezit van zijn luipaard. Op 29 Januari laatst had eindelijk de onvermijdelijke catastrofe plaats. De portiersvrouw Scharries trad met haar tweejarige dochtertje binnen, de luipaard wierp zich op het kind en doodde het, terwijl de moeder zwaar werd gewond en gered door haar man, die het dier eenige hamerslagen toebracht.

Nanosch heeft zijn aanval met den dood moeten bekoopen en thans moest zijn meester zich verantwoorden wegens nalatigheid, den dood van een mensch ten gevolge hebbende en het in huis houden van een gevaarlijk dier.

De belangstelling voor deze zaak was zeer groot en de openbare tribune was gevol. Er waren 24 getuigen gedavaard en als stuk van overtuiging ging in de zaal het vel van den gedooden Nanosch.

Othegraven werd veroordeeld tot één jaar gevang.

— **Valschmunters werken op groote schaal.** — Valschmunters werken in het groot in Duitschland. Twee maanden geleden hield men te Berlijn een rechtsgeleerde aan, die sedert twee jaren meerdere honderd duizenden valsche marken, onder den vorm van driemark stukken in omloop had gebracht. Verleden Dinsdag nacht deed de politie een overval in eene fabriek van valsche briefjes van 100 mark en hield zeven personen aan, meestal werkloozen, werklieden-lithografen. De bende zou voor ongeveer 8 millioen marken onder vorm van briefjes uitgegeven hebben. De politie kon nog de hand leggen op een stock van 3 millioen. De bijzonderste betichte is een genaamde Schoder, 64 jaar oud, die nog maar sedert enkele jaren in Duitschland verbleef en die 15 jaren in Zuid-Amerika doorbracht.

De overhaalen zijn op het spoor van een tweede centum van valschmunters die in Zuid-Amerika zouden verblijven.

— **Wraak van een boeveknecht.** — Zondag brak brand uit in de schuren van de hoeve van den landbouwer Wolff te Zaulsdorf in het district Oelsnitz (Duitschl.)

De brandweren van alle omliggende gemeenten hebben zich zeer ingespannen om te verhinderen dat ook de hoeve en de stallen een prooi der vlammen werden. Enkele brandweermannen drongen de geheel met rook gevulde hoeve binnen met de bedoeden 55 jarigen landbouwer en diens 54 jarige vrouw te redden. Zij vonden het echtpaar met doodelijke wonden in het slaapvertrek. Wolff liefde nog en werd onmiddellijk naar het ziekenhuis te Oelsnitz gebracht, waar hij Zondag middag overleed zonder tot het bewustzijn te zijn teruggekeerd. De 18 jarige knecht van het echtpaar is onder beschuldiging de dubbelen moord te hebben gepleegd en daarna de schuren te hebben in brand gestoken, in hechtenis genomen. Hij beweert weliswaar onschuldig te zijn, maar de autoriteiten meenen voldoende bewijzen voor zijn schuld in handen te hebben.

De knecht, die behalve kost en inwoning een loon van 4 mark per week kreeg, had reeds eenige weken aan vrienden en kennissen verteld, dat hij met Paschen een nieuw pak wilde koopen, maar niet wist waar hij het noodige geld vandaan moest halen. Teeslotte is hij vermoedelijk op de gedachte gekomen zijn meester om te brengen. Hij had zes stukken van vijf mark buit bij zich toen hij werd aangehouden.

BRAZILIE.

Het teveel aan koffie. — HELPT VERNIETIGING DER VOORRADEN ? Ofschoon in de laatste twee maanden in Brazilie reeds meer dan 300 millioen kgr. koffie vernietigd werd (als brandstof gebruikt of in het water geworpen) is het nog maar steeds niet gelukt, om de groote voorraden dusdanig te verminderen dat de prijs in het land op peil blijft.

In de binnen landen ligt nog een voorraad van 25 millioen balen koffie, elk van 60 kgr. waarvoor men geen afzetgebied kan vinden.

Als men daarbij in aanmerking neemt, dat 300 millioen kgr. koffie die men vernietigd heeft, slechts 7 procent vormen van den geheelen wereldvoorraad, dan ziet men onmiddellijk in, dat het vrijwel van geen beteekenis is om een beteren grondprijs te vormen dat men belangrijke voorraden aan de vernietiging prijs geeft.

POLEN.

Ontzettende misdaad. — VIER BOEREN LEVEND BEGRAVEN DOOR EEN BURGEMEESTER. — In het dorp Simonow in Wolhynie is een vreeselijke misdaad aan het licht gekomen.

De burgemeester van deze gemeente had op eigen gezag vier boeren, die van diefstal verdacht werden, ter dood veroordeeld.

De vier veroordeelden werden 's nachts door de gezamenlijke inwoners naar het kerkhof gebracht.

Daar werd een kuil gedolven, waarin de vier boeren levend begraven werden.

Door een toeval kwam dit de politie van Rowno ter oore. Zij liet de lijken opgraven waarbij bleek, dat de ongelukkigen een vreeselijken doodstrijd hadden doorgemaakt.

De burgemeester en een aantal inwoners van het dorp werden aangehouden.

NEDERLAND.

Ten bewijze dat biggetjes geen waarde hebben. — EEN GOUDSCH BOERINNETJE KREEG ER EEN VOOR... VIER KUSSEN ! — Verleden Donderdag morgen is op de Varkensmarkt te Gouda (Holland) een big verkocht voor... vier zoenen !

'n Stevige boerendochter, die tijdens haar bezoek aan de stad ook op de veemarkt een kijkje ging nemen en daar met kenstersblik de kruistaarten monsterde, knoopte met een vroolijken boerenzoon een gesprek aan.

Belangstellend informeerend naar den prijs, die voor het biggenvolk thans gemaakt werd, kreeg ze ten antwoord, dat ze voor vier kussen 't mooiste exemplaar uit het hok mocht kiezen. Ze bedacht zich geen oogenblik en toen, tot groote vreugde van de kooplieden het « drama » voltrokken was, kreeg ze den big, welke ze eerlijk gekocht had.

Of de jonge boer met het diertje ook haar thuis bezorgd heeft, vertelt de geschiedenis niet.

In Gouda verwacht men, dat de volgende week zeer vele kooplustige boerenmeisjes de veemarkt met een bezoek zullen vereeren, niet alleen om de biggen, doch ook... 't is nog steeds schrikkeljaar.

— **Het raadsel der varkenskooi.** — Volgend historisch geval deed zich volgens de Hollandsche kranten, in een der dorpen der Meijerij voor.

Bij een landbouwer bracht een zeug 10 jongen ter wereld. Op zichzelf niets bijzonders. De boer was echter niet ingenomen met deze vermeerdering van zijn kleinveebezit, daar de prijzen welke thans voor biggen gelden zoo laag zijn dat zij de moeite van het opfokken dezer dieren niet eens loonen. Dies besloot hij de jonge biggen te dooden en stopte ze achter op het erf in den grond. Wie beschrijft echter boertjes verbazing toen hij den volgenden morgen tot de ontdekking kwam dat hij in plaats van de 10 door hem in den grond gestopte biggen, 12 springlevende biggetjes bij zijn zeug zag rondspollen.

De oplossing van het raadsel was eenvoudiger dan men denkt. Boertjes buurman had ook een zeug en die had 12 biggen ter wereld gebracht. Die ondeugende buurman had gezien dat de ander zijn biggetjes in den grond stopte en daar hij ook geen prijs stelde op deze vermeerdering van zijn vee, besloot hij tot deze poets. Des nachts zette hij z'n biggetjes bij de zeug van den buurman.

AMERIKA.

Akelig avontuur eener vliegenierster. — DOOR TWEE ARENDEN AANGEVALLEN. — Miss Griffith Lloyd, uit Colorado, waagde zich met haar vliegtuig boven het Rotsgebergte en had een hoogte van 5000 meter bereikt, toen zij twee arenden bemerkte die eene kudde schapen aanvielen in een bosch. Onmiddellijk vloog zij de ongelukkige beesten te hulp, overtuigd dat het naderen van haar vliegtuig de twee roofvogels zou doen vluchten hebben. Weldra echter moest zij vaststellen dat zij zich deerlijk bedrogen had.

Zoodra het vliegtuig boven de kudde verscheen, lieten de arenden hunne prooi los en keerden zich tegen het toestel. De roofvogels pikten geweldig op de romp in aluminium en raakten reeds de loodskajuit, zoodat Miss Lloyd schier de kontrool over het stuur kwijt geraakte. Zij had echter nog de tegenwoordigheid van geest om seffens in de hoogte te steken en in volle snelheid te vliegen, zoodat de arenden, na een vruchteloze achtervolging, naar hunne schapen terugkeerden.

— **Rooftoerval in New-York.** — Twee nog zeer jonge, naar schatting ten hoogste 20 jarige bandieten, zijn in Broadway, in het centrum van de stad, bij klaarlichten dag en dan nog wel op een van de drukste verkeersuren, in een winkel binnengestapt, en hebben 62 aanwezige personen, winkelbedienden en klanten, onder de bedreiging van hun revolvers opgesloten in een kelder. De jonge schurken hebben zich meester gemaakt van een bedrag van 25.000 dollar en zijn vervolgens weggevlucht in een gereedstaande auto.

De politie, van het ongeval gewaarschuwd, begon onmiddellijk de stad te doorzoeken en zette ten slotte een auto achterna waarin twee mannen zaten, die op het zicht van de agenten in duizelingwekkende vaart wegreden. Door revolverschoten kon de wagen tot stoppen gebracht worden.

Maar welke was niet de verwondering van de politiebeambten, toen ze vaststelden te doen te hebben met twee studenten, die zich naar een feestvergadering begaven.

De studenten hadden getracht te vluchten omdat een paar flesschen alkohol in hun auto verstopt waren.

Een van de twee studenten was door een kogel geraakt in het onderlichaam.

Van de bandieten geen spoor.

ENGELAND.

Rookende dames. — Het pijpje, dat men ons, mannen, zoo dikwijls verwijt, en waar men ons mee uitkacht, omdat wij dat niet kunnen missen, schijnt in Engeland aanprikkelend te werken op de dames.

Zoo zag men Zondag te Brigton, op den boulevard, voor de eerste maal een dame, die heel statig met een pijp in den mond, daar rondwandelde.

Dat schijnt wel de eerste verschijning der damespijp in het publiek.

Binnenshuis zijn er al meer vrouwen die pijpen rooken. Een bekend winkelier te Londen, heeft den laatsten tijd heel wat pijpen aan dames verkocht.

Daar zijn er heel mooie onder, sommige zelfs bezet met briljanten, die wel 3 pond per stuk kosten. De meeste dames geven de voorkeur aan korte houten pijpen, sommigen rooken ook lange of korte steenen pijpen. Er zijn dames, die heel zware tabak rooken.

Vele dames zijn een pijp gaan rooken om van het vele cigarettenrooken af te komen.

Volgens den pijpenkoopman, zijn er onder zijn klanten tal van welbekende dames.

RUMENIE.

Door de grenswacht verrast. — RUSSISCHE VLUCHTELINGEN GEDOOD. — Op den Dnjester is het wederom tot een bloedige schietpartij gekomen. Verscheidene groepen Moldavische en Oekrajiensche